

## [Juul-Madsen.]

for finansministeren, det kunne aldrig falde mig ind. Det er for at markere en uenighed om et synspunkt, og jeg er den første til at respektere finansministerens ret til at have sine synspunkter, men jeg vil naturligvis kæmpe for mine.

Må jeg dernæst sige til hr. Ømann, at jeg takker for oplysningen om, at hr. Ømann i mange år har beskæftiget sig med parcelhusejerproblemerne; det er vi også nogle andre stykker der har. Skal vi diskutere disse ting, og det får vi altså ikke gjort færdig i dag, må vi have boligsikringen med, rentestøtten til etagebyggeriet, og hvad huslejeudligningen betyder. Det står der noget om i nogle af vismændenes digre værker, og man ser, at når man gør disse ting op, kan man ikke påvise, at parcelhusejerne har særlige fordele fremfor dem, der bor i etagebyggeri. Men man kan derimod gøre op uden at være cand. polit. eller på anden måde at have studeret til noget højt og fint, at uden de nuværende regler om fradragsret for renter af de midler, der er investeret i et parcelhus, er der ingen almindelige mennesker, der har råd til at bo i et sådant parcelhus. Derfor: skal man diskutere disse ting, skal det i hvert fald være på et helt fornyet grundlag og ikke stykkevis og delt, som hr. Ømann gør det for øjeblikket.

Må jeg sige med hensyn til de arbejdsfrie indkomster: ja men det er jo, undskyld jeg siger det, at føre en tale, hvor man kører uden om problemerne. For igennem den beskatning, som vi har, og som mit parti har været med til at vedtage, og den forhøjelse, der fandt sted sidste år fra 30 pct. til 40 pct., foregår der jo en beskatning af det, hr. Ømann kalder arbejdsfrie indkomster.

Jeg har været med til at gennemføre en frigørelsesafgift, som strammer, hvor der bliver tale om en større fortjeneste, end når man sælger en erhvervs virksomhed fra den ene virksomhedsejer til den anden. Men det, jeg har sagt, er, at der må være en mening i galskaben med alting, og går man over et vist punkt, kommer man til det, jeg har kaldt bristepunktet, og så når man frem til de konsekvenser, jeg har skildret. Men det er klart, at der er fundamental forskel på det sigte, jeg har med fremtidens Danmark, og det, hr. Ømann har. Og jo oftere hr.

Ømann giver udtryk for sine synspunkter, jo gladere er vi andre.

(Kort bemærkning).

**Bernhard Baunsgaard:** Jeg vil først takke finansministeren, fordi han her gav mig ret i, at dette forslag især rammer liberalt landbrug. Så kan den diskussion formodentlig være forbi.

Dernæst spurgte finansministeren mig, om jeg var tilhænger af, at arbejdsfrie indtægter ikke slap billigere end arbejdsindtægter; jeg kan ganske klart svare: ja, det er jeg tilhænger af. Skal der endelig være forskel, bør det være sådan, at de arbejdsfrie indtægter rammes hårdest, og at arbejdsindtægterne slipper billigere.

Men hvorfor har den højtærede finansminister ikke ladet udarbejde et sådant forslag, et forslag, der rammer de arbejdsfrie indtægter, men samtidig tilgodeser det erhvervsliv, som vi jo dog alle sammen er afhængige af, i stedet for det forslag, der foreligger, og som rammer lige modsat, som nemlig i meget høj grad rammer netop hvervenerne og, som jeg sagde før, ikke mindst landbruget?

Jeg indrømmer blankt, at den forrige lovændring har samme skavank, men vi kan ikke gå frem efter den gamle regel om, at kan den tage den dér, så kan den også tage den næste og den næste igen. Vi kan ikke fortsætte på den måde, og vi er efter min mening for længst kommet derud, hvor befolkningen og erhvervslivet ikke kan acceptere, at arbejdsfrie indtægter i stor stil fritages for beskatning, hvis erhvervslivet skal bære en så høj beskatning.

Det er den indvending, jeg har mod finansministerens forslag, og det er derfor, jeg ikke kan støtte det i den foreliggende form.

(Kort bemærkning).

**Jens Foged:** Min korte bemærkning skal nærmest klare det historiske op med, hvad der skete, da den tidligere regering fik ændret loven vedrørende kapitalvindingsskat.

Der skete det, at man af hensyn til landbrugets særlige situation med nødvendige investeringer og strukturændringer ikke fandt det rimeligt, at landbrugets kapitalvindingsskat eller særlige indkomstskat, som